

مشکلات تولید محصولات کشاورزی (قسمت چهارم)

آب...

مقدمه:

آب منشاء پیدایش حیات برگره ارض و بستر تحول و رشد آن در طول تاریخ است، داستان خلقت انسان و ایجاد اجتماعات و تمدنها بشری بیوند غیرقابل انکاری با محل تجمع آب و آبراهها دارد، بهمین دلیل نیز گذشتگان ما آب را یکی از چهار عنصر اصلی حیات می‌شناختند، پایش رفت تمدنها و رشد کمی و کیفی جوامع، آب اهمیت بیشتری در امور مختلف زیستی بشر از جمله کشاورزی، حمل و نقل، صنایع و... پیدا کرد.

مطلوب زیر بررسی کوتاهی است در رابطه با مسائل آب در ایران و نقش آب در تولید محصولات کشاورزی.

در این مطلب ابتدا منابع و مصارف آب را بطور مجمل شرح داده و سپس اشاره‌ای داریم به راه حل‌های موجود برای برطرف کردن مشکلات آبی کشور.

* مناطق شمالی و غرب کشور با سطحی حدود ۲۴٪ مساحت کشور نزدیک به ۵٪ حجم بارندگی را بخود اختصاص داده‌اند ولی در همین نقاط نیز بدليل توزیع نامتناسب زمانی باران، برای مصارف مختلف در طول سال کمبود آب وجود دارد.

* از مقدار ۲۵ میلیارد متر مکعب آب کنترل شده توسط سدها تنها ۳ میلیارد متر مکعب به کشاورزی اختصاص دارد در صورتیکه طبق برنامه‌ریزی‌های وزارت نیرو باید یک میلیون هکتار از اراضی زیر سدها توسط ۱۰ میلیارد متر مکعب آب مشروب می‌شدند.

* سالانه حدود یک میلیارد تن از خاکهای ایران بعلت فرسایش از بین می‌رود و صدمه این میزان فرسایش از نظر تولید محصولات کشاورزی معادل از دست دادن تولیدات سالانه مساحتی بیش از چهارصد هزار هکتار زمین زراعی می‌باشد.

آب در ایران
کشور ایران را می‌توان از نظر میزان بارندگی جزویکی از کشورهای خشک یا نیمه خشک جهان بحساب آورد، متوسط ارتفاع بارندگی در ایران را حدود ۲۴ سانتیمتر در سال تخمین زده‌اند که این مقدار کمتر از یک سوم میانگین بارندگی سالانه در سطح کره زمین یعنی ۸۶ سانتیمتر می‌باشد. علت کمی بارندگی در ایران را شاید بتوان دوری از دریاهای مؤثر، جهت بادها و وضع قرار گرفتن سلسله جبال البرز و زاگرس دانست زیرا قسمت اعظم رطوبتی که از دریای مازندران بطرف ایران می‌آید توسط کوههای البرز متوقف شده و درنتیجه حدود یک سوم مجموع بارندگی در سطح ایران نیز منحصر به منطقه آبریز دریای مازندران که یک دهم مساحت کشور را شامل می‌گردد، می‌شود. بادهای مرطوب دریایی مدیترانه نیز توسط کوههای مازندران متوقف شده و درنتیجه حدود یک سوم مجموع بارندگی در سطح ایران نیز منحصر به منطقه آبریز دریای مازندران که یک دهم مساحت کشور را شامل می‌گردد، می‌شود. بادهای مرطوب دریایی مدیترانه نیز توسط کوههای زاگرس به فلات مرکزی راه نیافته و رطوبت خود را در غرب این کوهها می‌ریزند، در مورد رطوبتهای رسیده از خلیج فارس، دریای عمان و اقیانوس هند، متأسفانه بعلت جهت بادهای منطقه‌ای سهم بسیار اندکی از آن نصیب ایران و مخصوصاً قسمت مرکزی آن می‌شود.
دومین مسئله حائز اهمیت در این بخش

مشاهده می شود در حال حاضر حدود ۷۹ میلیارد مترمکعب از منابع آب کشور کنترل می شود. از ۲۵ میلیارد مترمکعب آب کنترل شده توسط سدها حدود ۲ میلیارد آن توسط سدهای انحرافی که روی رودهای بدون مخزن احداث شده مهاری شوند ۹ میلیارد مترمکعب نیز بدون اینکه حتی برای تولید برق آنها استفاده شود صرف جنبه کنترل سیل دارد، از بقیه ۱۴ میلیارد مترمکعب نیز ۱۱ میلیارد مترمکعب صرف جهت تولید برق مورد استفاده قرار گرفته. بنابراین تنها ۳ میلیارد مترمکعب از این آساهای مهارشده به استفاده کشاورزی می رسند در صورتیکه طبق برنامه زیرهای وزارت نیرو باید یک میلیون هکتار از اراضی زیررسدها توسط ۱۰ میلیارد مترمکعب آب بدست آمده مشروب شوند.

با توجه به توضیحات فوق همانکنون ۳۰ میلیارد مترمکعب از آبهای سطحی و ۲۹ میلیارد مترمکعب از آبهای زیرزمینی بمصارف کشاورزی صنعتی و خانگی می رسد. طبق برآورد های موجود از ۵۹ میلیارد مترمکعب حدود یک میلیارد آن صرف فعالیتهای صنعتی و ۱/۵ میلیارد نیز بمصارف خانگی اختصاص دارد. یعنی بیش از ۹۵٪ مصارف آب را بخش کشاورزی به خود اختصاص داده است. تقریباً تمام آب تامین شده به روش سنتی از منابع سطحی وزیرزمینی به استفاده بخش کشاورزی می رسد. در صورتیکه فقط درصد کوچکی از آبهای کنترل شده توسط سدهای

با دقت در جدول فوق باید گفت که فقط ۹٪ سطح کشور بارندگی کافی (بیش از ۵۰۰ میلیمتر در سال) برای زراعت داشته و باقیمانده زمینها برای زراعت باید از آبیاری مصنوعی استفاده کنند، در بیش از ۷۴٪ سطح کشور بارندگی کمتر از ۲۵۰ میلیمتر است که حتی کشت دیم نیز در آنها ممکن نیست و در ۱٪ باقی نیز که بارندگی بین ۲۵۰ تا ۵۰۰ میلیمتر می باشد، کشت دیم غلات بشرط توزیع مناسب زمان بارندگی امکان پذیر است.

منابع آب کشور
اطلاعات در زمینه منابع آب کشور کاملاً قابل اطمینان نیست. براساس آمار موجود در نشریه گزارش بارندگی ایران از انتشارات اداره کل آبهای سطحی وزارت نیرو مربوط به سالهای ۴۴-۴۵ متوجه حجم نزوالت جوی در ایران سالانه ۳۶۵ میلیارد مترمکعب برآورده است. از این مقدار ۸۵ میلیارد مترمکعب بصورت آبهای سطحی و ۳۵ میلیارد مترمکعب بصورت آبهای زیرزمینی قابل بهره برداری است. ۲۴۵ میلیارد مترمکعب باقیمانده یعنی حدود ۶۷٪ نزوالت جوی از طریق تبخیر و تعرق از سطح جنگلها، مراعع و نیازارها و تبخیر از سطح خاکها از دسترس خارج می شود که تنها راه استفاده از قسمت آخر در توسعه مراعع، مناطق جنگلی و دیمکاری مناسب خواهد بود.

جدول شماره (۲) نشان دهنده کل موجودی آب کشور می باشد. همانطور که

موضوع بالا بودن میزان تبخیر در قسمت اعظم کشور ماست، بعلت تعدد روزهای آفتابی و بالا بودن درجه حرارت میزان تبخیر در اکثر نقاط ایران بالاتر از ۳ متر در سال است، عبارت دیگر ارتفاع تبخیر در این نواحی بیش از ۱۰ برابر ارتفاع بارندگی است. براساس

محاسبات انجام شده توسط وزارت نیرو بواسطه تبخیر و تعریق به جو باز می گردد.

مناطق شمالی (حوزه آبریز دریای مازندران)، آذربایجان و خوزستان با حدود ۲۴٪ مساحت کشور نزدیک به ۵۰٪ حجم بارندگی را شامل می شوند که در همین مناطق نیز بدليل توزیع نامناسب زمانی در بارندگی برای مصارف مختلف در طول سال کمبود آب وجود داشته و تامین آب برای همه نیازهای آبی بدون ایجاد تأسیسات مهار و تنظیم آب امکانپذیر نیست.

در مقابل این مناطق حوزه های فلات مرکزی، شرقی، دریای عمان و قسمتهایی از سواحل خلیج فارس قرار دارند که از کمترین مقادیر آب باران برخوردار بوده و حتی قسمتهای مرکزی از مناطق خشک جهان نیز خشکترند.

بعنوان مثال در محلی بنام لوتزنگی واقع در شمال شرقی کرمان میزان بارندگی سالانه از ۵۰ میلیمتر هم تجاوز نمی کند. در صورتیکه بسندانزیلی سالانه حدود ۱/۵ متر بارندگی دارد.

جدول شماره (۱) چگونگی توزیع بارندگی سالانه را در سطح کشور نشان می دهد.

جدول شماره (۱) توزیع بارندگی سالانه در کشور

میزان بارندگی در سال سطح بارانگیر به میلیون هکتار	کمتر از ۱۰۰	۱۰۰-۲۵۰	۲۵۰-۵۰۰	۵۰۰-۱۰۰۰	۱۰۰۰ از جمع
درصد سطح بارانگیر به کل مساحت	۱۳	۲۲	۲۸	۱۳	۱۰۰
	۶۱	۱۰۰/۵			
	۱۲		۲۸		
	۸			۱۳	
	۱			۱/۵	
	۱۰۰		۱۶۵		

مخزنی (۱۲٪) در حال حاضر صرف کشاورزی می شود، بعمارت دیگر در ایجاد سدهای مخزنی موجود هدف اولیه تولید برق بوده و تامین آب کشاورزی فقط بصورت هدف ثانویه موردنظر قرار گرفته است.

جدول شماره (۳) آبهای کنترل شده و قابل استفاده

منبع سدها	آبهای سطحی میلیارد متر مکعب
کنترل سنگی	۲۵
جمع	۲۵
	۵۰

منبع چاهها	آبهای زیرزمینی میلیارد متر مکعب
قنوات	۱۳/۵
چشمه‌ها	۹
جمع	۶/۵
رقم	*۲۹
می باشد.	۵۹ میلیارد متر مکعب مربوط به سال ۹۰

تقاضاهای مختلف برای آب
بطور کلی مصارف عمده آب در بخش‌های مختلف عبارت است از:

- مصارف شهری شامل کلیه آبهای مورد نیاز خانه‌ها و فاضلابها:

ارائه آمار و ارقام دقیق از مصرف آب در شهرهای بزرگ بعلت مسائل مختلف مشکل است، با این وصف مقدار مصرف آب روزانه هر فرد بسته به سطح زندگی و شرایط اقلیمی کشور مورد بحث از ۴۰۰ لیتر تا ۱۲ لیتر در روز متغیر می‌باشد.

در مورد ایران آماری بطور سرانه ارائه نشده و اطلاعات موجود بیشتر جنبه کلی دارد، گفته می‌شود که حدود ۱/۵ میلیارد متر مکعب از آبهای سطحی و زیرزمینی مورد استفاده شهروندان ایرانی قرار می‌گیرد و حدوداً هر نفر در روز حداقل ۲۲ لیتر آب مصرف می‌کند.

- مصارف صنعتی و تجاری، شامل نیاز کارخانه‌ها، هتلها، بیمارستانها، نیروگاهها و غیره،

آب مورد نیاز بخش صنعتی اصولاً بستگی به نوع تراکم صنایع در شهرها دارد. در مورد مصارف آب در صنایع بطور کلی دونوع مصرف وجود دارد، یکی مصارف تجاري و خدماتي و دیگری نیاز صنایع سنگین، ارقام داده شده در مورد اين صنایع بسیار متفاوت است مثلاً یک کارخانه امکان دارد در روز ۳۵۰۰ تا ۱۶۵ مصرف کند.

در ایران مصرف صنایع بطور عمومي و کلی حدود یک میلیارد متر مکعب برآورد شده که در صنایع بزرگ و کوچک مورد استفاده قرار می‌گیرد. با توجه به وضعیت خاص آب در ایران باید آب محدودی که ما می‌توانیم در

صنایع بکار گیریم بیشتر صرف آنده است از صنایع مادر و پایه‌ای گرددند که ما را هرچه بیشتر به خود کفای و استقلال نزدیک می‌سازد.

۳- مصارف کشاورزی، شامل نیاز دامداریها، مرغداریها و زراعت: مصارف آب کشاورزی کلا به دو بخش دامداری و زراعت و باگبانی تقسیم می‌گردد.

در مورد مصارف دامداری ارقام و آمار خود به دو صورت بیان می‌شوند، نخست اینکه مصرف روزانه هر راس دام چه میزان است؟ دیگر مقدار متوسط نیاز هر هکتار زمین دامداری چه مقدار می‌باشد؟ بعنوان مثال هر گاو و شیری روزانه ۱۴۰ لیتر آب مصرف کرده و این رقم در مورد گاوهای معمولی به ۴ لیتر در روز می‌رسد. در مناطق دامداری مصرف آب هر هکتار نیز در روز ۳۵ تا ۴۵ لیتر در نظر گرفته شده که این رقم در مناطق دامداری دامداریها فشرده به ۸۰ لیتر در روز نیز می‌رسد.

مصرف کشاورزی بستگی به گونه‌های نباتی، دمای هوا، رطوبت جو، نوع خاک و بسیاری شرایط دیگر دارد. عمولاً مقداری از نیاز آب در کشاورزی به وسیله ریشه‌های جوی و قسمتی نیز توسط آبیاری مصنوعی برآورده می‌شود. در اینجا منظور ما از آب کشاورزی

قسمتی است که توسط زارع تامین می‌گردد، ارائه آمار در این مورد نیز بسیار مشکل است. براساس آمارهای موجود که قبل از نیز ذکر گردید از ۵۹ میلیارد متر مکعب آبی که در سال به مصرف بخش‌های شهری، صنعتی و کشاورزی می‌رسد تنها ۲/۵ میلیارد متر مکعب به بخش‌های صنعتی و شهری اختصاص داشته و بیش از ۹۶٪ از آبهای مملکت در بخش کشاورزی مصرف می‌شود.

اهمیت آب در کشاورزی
آب عمده‌ترین مشکل و تنگنا در راه توسعه کشاورزی خصوصاً در مناطق خشک است. در آمد سرانه مردم از منابع کشاورزی در این نقاط به مراتب پائین‌تر از درآمد سرانه افزایی است که در محیط خود محدودیتی از لحظ آب ندارند.

کمبود آب و مشکلات موجود در امر بهره‌برداری مناسب در منابع آب بگونه‌ای است که خود از یکسو سبب ایجاد تنگناها و گرفتاریهای جون مسائل ارضی، عدم گسترش کشاورزی، فقر دهقانان، بروز اشکالات جدی بر سر راه ارائه و اجرای طرحهای نوین کشاورزی و کاربرد ماشین‌آلات در امر کشت و کار گردیده و از سوی دیگر همین تنگناها سبدی مهم بر سر راه امکان بهره‌برداری مناسب از آب ایجاد نموده‌اند.

بدین ترتیب در سرزمینی با وسعت ۱۶۵ میلیون هکتار تنها حدود ۳٪ زمینها یعنی حدود یک دهم خاکهای مستعد برای کشاورزی زیر کشت آبی می‌باشد و با یک حساب ساده متوجه می‌شویم که بطور سرانه برای هر ۳ میلیون روسنایی یک هکتار زمین با کشت آبی وجود دارد. در همین رابطه متوسط تولید محصولات کشاورزی در واحد سطح در پائین‌ترین حد کشورهای جهان قرار داشته و مثلاً برای گندم دیمی و آبی متوسط تولید در هر هکتار بترتیب ۵۰۰ و ۱۳۰ کیلوگرم می‌باشد. بسیاری از عوامل مؤثر در این کمبود مربوط به تحوه بهره‌برداری از آب و در کنار آن خاک می‌گردد.

بعنوان مثال طبق برآوردهای موجود سالیانه حدود یک میلیارد تن از خاکهای ایران بعلت فرسایش فقط از نظر تولید محصولات کشاورزی تقریباً معادل از دست دادن تولیدات سالانه مساحتی بیش از چهارصد هزار هکتار زمین زراعی می‌باشد. بعلاوه مخازن سدها و کانالهای شبکه آبرسانی در معرض صدمات ناشی از تهشیش شدن رسبات این فرسایش است، از طرف دیگر طبق اطلاعات موجود میلیونها هکتار از اراضی زراعی آبی تحت روش‌های بهره‌برداری نادرست فعلی بطری شور شدن و در نتیجه کاهش قدرت تولید

سوق داده می‌شوند. همچنین عدم رعایت تناسب شرایط آب و خاک با نوع محصول و نیز عدم آشنائی زارعین با روش‌های علمی نوین و مدیریت آب در سطح مزرعه و بالاخره محدودیتهای کیفی و کمی و پراکندگی و فاصله بین منابع آب و خاک در بیشتر نقاط ایران از عواملی هستند که منجر به کاهش می‌شوند.

با آنکه کشور ما از نظر اقلیمی جزو مناطق خشک و نیمه خشک جهان محسوب می‌شود و متوسط بارندگی سالیانه در این سرزمین حدود یک سوم متوسط بارندگی سالیانه جهان است، از دیدگاه کلی می‌توان اظهار داشت که ایران با ۲۴۰ میلیمتر بارندگی سالیانه از بسیاری نقاط جهان که متوسط بارندگی آنها از جنده ۳۵ میلیمتر تجاوز نمی‌کند، فعلًاً شرایط مناسبتی دارد. نگاهی مذرا به استعدادهای خاک و آب کشور گویای این واقعیت است که در شرایط فعلی از امکانات آبی بهره‌برداری کامل به عمل نیامده و هنوز فرصهای بسیاری برای استفاده بهتر از این منابع وجود دارد که در صورت بهره‌گیری صحیح از آنها بطور قطع می‌توان به خود کفایی نسبی در زمینه تولیدات کشاورزی و فرآوردهای دامی رسید.

منابع خاک کشور

مساحت کشور ما ۱۶۵ میلیون هکتار است که از این مقدار حدود ۱۱۴ میلیون هکتار برای کشاورزی نامناسب، حدود ۳۲ میلیون هکتار مناسب کشاورزی و ۱۹ میلیون هکتار دارای استعداد متوسط برای کشاورزی می‌باشد.

جدول شماره (۴) منابع خاک ایران را نشان می‌دهد. بر اساس این جدول همانطور که گفته شد با وجود ۳۲ میلیون هکتار اراضی مستعده و مناسب برای کشاورزی کل سطح زیر کشت سالانه (بدون احتساب سطح آیش) آبی حدود ۳/۸ میلیون هکتار و کل اراضی زیر کشت آبی و دیم حدود ۱۶/۵ میلیون هکتار می‌باشد. علیرغم عدم تناسب موجود در پراکندگی منابع آب و خاک در بعضی از مناطق کشور با آمار فوق می‌توان بر احتی دریافت که برای افزایش تولیدات کشاورزی از طریق بالا بردن سطح زیر کشت محدودیتی از نظر منابع خاک وجود ندارد. جدول شماره (۴) منابع و قابلیتهای خاکهای ایران (ارقام به میلیون هکتار):

مجموعه خاکها	خوب	متوسط	بسود نامناسب	جمع
وسعت اراضی	۳۲	۱۹	۱۱۴	۱۶۵
سطح زیر کشت آبی	۲/۸	۰/۸	۱/۲	۵/۸
سطح زیر کشت دیم	۹/۸	—	۱/۲	۱۱

زیر کشت کشور می‌رسد که از دو منبع اصلی بشرح زیر می‌باشد.

الف- مصرف مفید از آبهای زیرزمینی ۱۳ میلیارد مترمکعب.

ب- مصرف مفید از آبهای سطحی ۱۶ میلیارد مترمکعب.

حداکثر بازدهی ممکن برای شبکه‌های آبیاری

چون بهره‌برداری از اغلب شبکه‌های آبیاری هنوز عملی نشده و آبیاری عموماً به طرق سنتی و با روش‌های ابتدائی بعمل می‌آید کار آغی آبیاری در اکثر مناطق بسیار پائین است بطوری که طبق مطالعات انجام شده توسط دانشگاه تهران این میزان بین ۲۵ تا ۵۰ درصد برآورد گردیده است. طبق همین محاسبات از مجموع آبهای حاصل از ریزش‌های آسمانی در سطح حوزه‌های آبریز کشور و آبهایی که از رودخانه‌های خارج وارد ایران می‌شوند با حداقل تلاش و ایجاد کلیه تاسیسات آبی ممکن، می‌توان ۱۰۴ میلیارد مترمکعب آب استحصال نموده و آب مورد نیاز کشاورزی را از حدود ۲۹ میلیارد مترمکعب به ۶۹ مترمکعب افزایش داد، که براساس همین برآوردها این افزایش از طرق ذیل امکانپذیر است.

الف- حفر چاههای جدید و بالا بردن راندمان آبیاری چاههای موجود ۷/۵ میلیارد مترمکعب.

ب- جلوگیری از اتلاف قنوات، چشممه‌ها و رهکشی زیمینها ۳/۵ میلیارد مترمکعب.

ج- اجرای طرحهای متعارف تأمین آب از منابع آبهای سطحی ۱۳ میلیارد مترمکعب.

د- افزایش راندمان آبیاری از منابع سطحی ۱۳ میلیارد مترمکعب.

ه- انتقال آب از حوزه‌های پرآب و کم‌خاک به حوزه‌های کم‌آب و پرخاک ۳ میلیارد مترمکعب.

همانطور که مشاهده می‌شود با استفاده از امکانات ممکن و بالا بردن بازدهی فعالیتهای آبیاری در مجموع می‌توان ۴۰ میلیارد مترمکعب برミزان آب موجود کشاورزی افزود که این رقم بسیار بالائی است.

در دنباله مطلب به بررسی مشکلات موجود در راه بهره‌برداری از منابع آب و راه حل‌های ممکن در این رابطه خواهیم پرداخت.

مأخذ آمارهای ذکر شده در این مقاله جزو های بیان آن وزارت نیرو و سازمان برنامه بوده است.